

1

Bosch přijel na hřbitov pozdě a musel zaparkovat na štěrkové příjezdové cestě daleko od hrobů. Opatrně, aby na žádný nešlápl, kulhal přes dvě sekce vyhrazené obětem války. Hůl se mu při tom bořila do měkké hlíny. Konečně spatřil hlouček lidí shromážděných těsně kolem hrobu detektiva Johna Jacka Thompsona. Všichni stáli a Bosch věděl, že jeho před šesti týdny operované koleno by něco takového nevydrželo. Vzdálil se tedy do nedaleké části hřbitova pojmenované Zahrada legend a posadil se na betonovou lavičku, která patřila k hrobce herce Tyrona Powera. Na pohled to byla skutečně lavička, takže Bosch neměl pocit, že by dělal něco nepatřičného. Vzpomínal si, že ho matka jako kluka brávala na filmy s Powerem. Staré filmy, které dávali v kině pro pamětníky na Beverly Boulevardu. Vybavil si pohledného herce v roli Zorra a taky jako obviněného Američana ve filmu s názvem *Svědék obžaloby*. Power zemřel v práci, dostal infarkt, když natáčel souboj někde ve Španělsku. Bosch to vždycky považoval za pěknou smrt. Mohl umřít při tom, co ho bavilo.

Thompsonův pohřeb trval půl hodiny. Bosch byl moc daleko a neslyšel smuteční projevy, ovšem uměl si představit, co kdo říkal. John Jack, jak mu vždycky říkali, byl dobrý chlap, který věnoval losangeleskému policejnímu oddělení čtyřicet let života jako strážník a později jako detektiv. Zbavil město spousty špatných lidí a své umění předal několika generacím detektivů.

Jedním z jeho žáků byl také Bosch, kterého k legendě v řadách LAPD přidělili jako zelenáče hned po příchodu na hollywoodské oddělení vražd. To bylo před více než třiceti lety. John Jack naučil

Bosche spoustu věcí a mezi nimi taky, jak ve výsledkové místnosti odhalit, když člověk lže. Jednou Boschovi řekl, že lháře pozná jen ten, kdo sám lže, ale už mu nikdy nevyšvětlil, jak na tohle moudro přišel.

Byli partáky jen dva roky, protože Bosch byl bystrý žák a Johna Jacka potřebovali jako učitele k dalšímu zelenáči, ovšem mentor s žákem se celé ty roky nepřestali stýkat. Bosch byl tím, kdo pronesl řeč na rozloučenou, když John Jack odcházel do důchodu. Vyprávěl tehdy o případu, kdy během vyšetřování vraždy zastavili pekárenskou dodávku, která těsně před nimi projela na červenou. Bosch se partáka zeptal, proč místo chytání podezřelého z vraždy zastavují auto za dopravní přestupek, a John Jack mu odpověděl, že jeho manželka Margaret pozvala na večeri pár přátel a on chce přinést zákusek. Vystoupil z neoznačeného služebního vozu, přešel k dodávce a ukázal řidiči odznak. Pak mu oznámil, že se dopustil dopravního přestupku, který se trestá dvěma velkými koláči, ale protože není žádný zloduch, bude protentokrát stačit jen jeden třešňový. Pak se i se zákusem vrátil do auta.

Za dvacet let od odchodu Johna Jacka Thompsona do důchodu už na podobné historky i policejní legendu sedl prach, ovšem i tak nyní stál kolem detektivova hrobu hotový zástup lidí. Bosch mezi nimi poznával spoustu mužů i žen, se kterými pracoval, když ještě nosil odznak LAPD. Tušil, že na setkání v domě Johna Jacka po obřadu bude stejně plno, a to až do pozdního večera.

Bosch už byl na tolika pohřbech vysloužilých detektivů, že je přestal počítat. Jeho generace pomalu začínala prohrávat válku se stáří. Tenhle obřad však byl výjimečný. Pohřbu se účastnila dokonce čestná stráž LAPD a dudáci. John Jack si je samozřejmě díky svému postavení na oddělení zasloužil. Hřbitovem se nesly smutné tóny písně „Amazing Grace“ a přelévaly se přes zeď, která ho dělila od filmových studií Paramount.

Když spustili rakev a lidé se začali vracet k autům, přešel Bosch přes trávník k místu, kde zůstala sedět Margaret. Na klíně měla složenou vlajku. Když Bosche spatřila, usmála se na něj.

„Harry, vidím, že jsi dostal můj vzkaz,“ řekla. „Jsem ráda, že jsi přišel.“